

Dosarul nr. 2rac-238/22
2-19166075-01-2rac-30092022

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central – A. Donos
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială „Vendostar” societate cu răspundere limitată, reprezentată de avocatul Larisa Ocerednaia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Primarul și Primăria municipiului Bălți împotriva societății comerciale „Vendostar” societate cu răspundere limitată cu privire la rezilierea contractelor de arendă și evacuarea bunurilor,

împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de societatea comercială „Vendostar” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, prin care s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis acțiunea depusă de Primarul și Primăria municipiului Bălți,

constată:

La 17 octombrie 2019, Primarul și Primăria municipiului Bălți au depus cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale „Vendostar” societate cu răspundere limitată (în continuare SC „Vendostar” SRL) cu privire la rezilierea contractelor de arendă și evacuarea bunurilor.

În motivarea acțiunii au invocat că SC „Vendostar” SRL deține șapte panouri publicitare amplasate pe terenuri aflate în arendă, proprietate publică a municipiului Bălți, în baza contractelor de arendă nr. 28, 29, 31, 36, 42 și 55 din 19 martie 2007 și nr. 78 din 05 februarie 2008.

Prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 15/12 din 12 noiembrie 2015 a fost adoptat Regulamentul cu privire la publicitatea exterioară și informație vizuală în municipiul Bălți, în baza căruia a fost demarat un proces amplu de inventariere/identificare a dispozitivelor publicitare (autorizate și neautorizate) și a respectării prevederilor legale cu privire la publicitate, pe întreg teritoriul municipiului Bălți, care în cazuri separate nu putea avea efecte momentane.

Reclamanții au notat că, prin informația nr. 18280 din 14 iulie 2017, Inspectoratul de Poliție Bălți i-a atenționat că obiectivele publicitare pe anumite tronsoane ale drumurilor din municipiul Bălți, inclusiv dispozitivele publicitare ale SC „Vendostar” SRL, acționează negativ la securitatea circulației și pune în pericol traficul rutier.

Prin pct. 2 al deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 14/36 din 22 noiembrie 2018 „Cu privire la prelungirea termenelor contractelor de arendă a terenurilor” și pct. 1-6 și 9 din anexa nr. 2, consiliul local și-a dat consimțământul la desfacerea contractelor de arendă încheiate între SC „Vendostar” SRL și Primăria municipiului Bălți.

Având în vedere că obiectele contractelor de arendă încheiate cu SC „Vendostar” SRL sunt strict definite – amplasarea dispozitivelor publicitare, iar menținerea lor este contrară prevederilor legale imperative, SC „Vendostar” SRL a fost informată despre faptul că menținerea valabilității contractelor de arendă nu este posibilă. Astfel, prin scrisoarea nr. 03-12/705 din 16 aprilie 2019, Primăria municipiului Bălți a informat SC „Vendostar” SRL despre necesitatea rezilierii contractelor de arendă, în legătură cu necorespunderea locului amplasării dispozitivului publicitar prevederilor actelor normative în vigoare, și anume nerespectarea distanței de 50 de metri de la trecerile de pietoni, care potrivit informației ÎM „Biroul de Arhitectură și Sistemalizare” sunt 7 la număr.

Reclamanții au solicitat prin cererea de chemare în judecată rezilierea contractelor de arendă nr. 28, 29, 31, 36, 42 și 55 din 19 martie 2007 și nr. 78 din 05 februarie 2008 încheiate cu SC „Vendostar” SRL și evacuarea bunurilor acesteia amplasate pe terenurile proprietate publică.

Prin hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis acțiunea depusă de Primarul și Primăria municipiului Bălți.

S-au reziliat contractele de arendă nr. 28, 29, 31, 36, 42 și 55 din 19 martie 2007 și nr. 78 din 05 februarie 2008, încheiate între Primăria municipiului Bălți și SC „Vendostar” SRL, cu evacuarea bunurilor SC „Vendostar” SRL de pe teritoriul proprietății publice:

- nr.cadastral XXX din mun. Bălți, str. XXX;
- nr.cadastral XXX din mun. Bălți, str. XXX;
- nr. cadastral XXX din mun. Bălți, str. XXX;
- nr. cadastral XXX din mun. Bălți, str. XXX;
- nr. cadastral XXX din mun. Bălți, str. XXX;
- nr. cadastral XXX din mun. Bălți, str. XXX;
- nr. cadastral XXX din mun. Bălți, str. XXX (vol. I, f.d. 193, 204-207 recto-verso).

La 12 august 2020, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, SC „Vendostar” SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central (vol. I, f.d. 201-202).

Prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de SC „Vendostar” SRL.

S-a casat integral hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care a fost scoasă de pe rol pretenția Primarului și Primăriei municipiului Bălți cu privire la rezilierea contractelor de

arendă și a fost respinsă pretenția cu privire la evacuarea bunurilor (vol. I, f.d. 32, 33-37 recto-verso).

Prin decizia din 22 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Primarul și Primăria municipiului Bălți, s-a casat integral decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Bălți și s-a trimis cauza spre judecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată (vol. II, f.d. 62-68).

Prin decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de SC „Vendostar” SRL și s-a menținut hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central (vol. II, f.d. 103, 104-113).

În consolidarea soluțiilor instanțele inferioare au reținut că necesitatea rezilierii contractelor de arendă a apărut în legătură cu faptul necorespunderii locului amplasării dispozitivelor publicitare prevederilor actelor normative în vigoare, și anume nerespectarea distanței de 50 de metri de la trecerile de pietoni. Astfel, deși prevederile Regulamentului cu privire la publicitatea exterioară și informație vizuală în municipiul Bălți (în redacție nouă), aprobat prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 13/16 din 29 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, a fost adoptat ulterior încheierii contractelor de arendă, totuși, la caz, nu poate fi invocată neaplicarea principiului retroactivității legii civile.

Instanțele inferioare au notat că amplasarea dispozitivelor publicitare contrar prevederilor Regulamentului menționat, acționează negativ inclusiv la securitatea circulației și pune în pericol traficul rutier, iar după rezilierea acestor contracte SC „Vendostar” SRL nu este lipsit de dreptul de a solicita încheierea unor noi contracte de arendă pentru amplasarea panourilor publicitare, în corespundere cu legislația în vigoare, fără a pune în pericol societatea și anume traficul rutier.

La 12 septembrie 2022, SC „Vendostar” SRL, reprezentată de avocatul Larisa Ocerednaia, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii (vol. II, f.d. 116-126, 128).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume art. 14 alin. (1), art. 19 alin. (3) și art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea privind administrația publică locală nr.436 din 28 decembrie 2006.

Recurenta a menționat că nici Primarul, nici Primăria municipiului Bălți nu au fost împuterniciți de către consiliul local cu atribuția de reziliere a contractelor de închiriere încheiate cu SC „Vendostar” SRL, precum și nu au fost delegați să se adreseze în instanța de judecată cu acțiune de reziliere a contractelor de arendă și evacuarea bunurilor SC „Vendostar” SRL de pe terenul proprietate publică.

Mai mult ca atât, instanța de apel nici nu a dat apreciere faptului că decizia Consiliului municipiului Bălți nr. 2/18 din 23 februarie 2017, prezentată de către reclamantii întru demonstrarea împuternicirilor sale de a rezilia contractele de închiriere, *de facto*, a fost anulată prin hotărârea din 26 septembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, menținută prin decizia din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Deopotrivă, recurenta a indicat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 915 din Codul civil, prin prisma căruia arendatorul trebuie să o informeze

până la 01 martie 2018 despre nedorința de a prelungi contractele de arendă nr. 28, 29, 31, 42 și 55 din 19 martie 2007, precum și nr. 78 din 05 februarie 2008, care urmau să expire la 01 iunie 2018.

Așa, în legătură cu faptul că arendatorul nu a preîntâmpinat-o despre nedorința de a prelungi contractele de arendă, în fiecare an termenul de acțiune a fost prelungit tacit, prin efectul legii încă pe un an, adică până la 01 iunie 2019, iar ulterior până la 01 iunie 2020 și până la 01 iunie 2021.

Termenul de acțiune a contractului de arendă nr. 36 din 19 martie 2007, care urma să expire la 01 iulie 2019, la fel, a fost prelungit automat, prin efectul legii, deoarece arendatorul nu a preavizat-o despre nedorința de a prelungi contractul de arendă. Așa, termenul acestui contract a fost prelungit până la urmă până la 01 iulie 2022.

Recurenta a învederat că, folosește în continuare aceste terenuri cu bună-credință și plătește chiria.

Ba mai mult cat atât, administrația publică locală s-a adresat nu o singură dată către SC „Vendostar” SRL cu solicitări de plasare a publicității sociale pe panourile amplasate pe terenurile închiriate în baza contractelor a căror reziliere se invocă în prezenta acțiune.

De asemenea, instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că prin pct. 108 din decizia Consiliului municipal Bălți nr. 7/26 din 30 iulie 2020 s-a prelungit termenul acțiunii contractului de arendă a terenului situat pe str. XXX, mun. Bălți.

În opinia recurenteii, instanța de apel eronat și-a întemeiat soluția în baza prevederilor art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 alin. (2) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, pct. 22 lit. f) din Regulamentului privind condițiile de amplasare (desființare) a obiectivelor în zona drumului public național sau local de interes raional și/sau în zonele de protecție ale acestuia, aprobat prin Anexa nr. 3 a aceleiași Legi, precum și în baza pct. 11.11 lit. a) și lit. d) din Regulamentul cu privire la publicitatea exterioară și informație vizuală în municipiul Bălți (în redacție nouă), aprobat prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 13/16 din 29 noiembrie 2012, deoarece aceste norme au fost adoptate ulterior încheierii contractelor de închiriere și nu au efect retroactiv.

Respectiv, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, or, arendatorul nu are temei de reziliere a contractelor, deoarece SC „Vendostar” SRL folosește conform destinației bunul închiriat și în conformitate cu prevederile contractului, nu permite înrăutățirea stării bunului și nu creează o amenințare reală a unei astfel de deteriorări, plătește chiria și nu a încheiat un contract de sublocățiune.

Deopotrivă, în opinia recurenteii, la caz, nu există temeiuri de a fi evacuată de pe terenurile închiriate, deoarece contractele nu au fost încă reziliate, iar raporturile contractuale dintre Primărie și SC „Vendostar” SRL nu au încetat. Prin urmare, nu se poate vorbi de nerestituirea bunului închiriat și de consecințele acesteia.

Finalmente, recurenta a indicat că instanța de apel a modificat temeiul cererii de chemare în judecată, aplicând în speță prevederile art. 643 și art. 733 din Codul civil, deși reclamanții nu și-au întemeiat acțiunea pe aceste norme legale.

Prin referința depusă prin intermediul oficiului poștal la 11 octombrie 2022, Primarul și Primăria municipiului Bălți au solicitat respingerea recursului declarat SC „Vendostar” SRL și menținerea deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard

v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 09 iunie 2022. Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „ala.gureu@justice.md”, copia deciziei integrale din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată participanților la proces în mod electronic la 11 iulie 2022 (vol.II, f.d. 114 verso).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 12 septembrie 2022 (vol. II, f.d. 128).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de SC „Vendostar” SRL, reprezentată de avocatul Larisa Ocerednaia, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SC „Vendostar” SRL, reprezentată de avocatul Larisa Ocerednaia, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SC „Vendostar” SRL nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce SC „Vendostar” SRL a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Vendostar” SRL, reprezentată de avocatul Larisa Ocerednaia, împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SC „Vendostar” SRL, reprezentată de avocatul Larisa Ocerednaia, împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas